

ВМЪСТО ПРЕДГОВОРЪ

„Да чествуваме паметта на единъ голѣмъ човѣкъ на миналото значи — не да се върнемъ при мъртвитѣ, а да се приобщимъ отново къмъ тия, които никога не умиратъ. Народътъ живѣе съ най-трайнитѣ си и ценни качества въ подвизитѣ на своитѣ духовни представители — на великанитѣ, що се издигатъ отъ неговата срѣда . . .

Ето защо, когато единъ народъ почне да се връща назадъ, да упада духовно, или да губи равновесие и вѣра, той трѣбва да отправи погледа си къмъ своитѣ вождове и учители, които е създалъ нѣкога — въ тѣхъ да намира не само примѣръ, но и да се самопознава чрезъ тѣхъ, чрезъ дѣлата и характеритѣ имъ, да открива въ тѣхъ блѣсъка на онѣзи духовни ценности, за които е билъ слѣпъ въ неволнишкия си животъ.

Тѣ сж едновременно и образецъ — напомняне — образецъ за действията ни, напомняне за единъ идеалъ, който трѣбва никога да не угасва, и за стремежъ, който винаги трѣбва да подържаме въ себе си“.

Проф. Боянъ Пеневъ